

بفرمایید
صعود!

ایران در جام جهانی با بلژیک، مصر و نیوزلند هم گروه شد

بعید بود از این انسان تر، ممکن باشد. این یک ادعای خفنی و شکری به نیت؛ خود امیر قلعهدوی به عنوان نویسنده‌ی این کتاب، در آخرین مصاحبه تلویزیونی‌اش مدعی شده بود: «حالا در ایران می‌توان از هر چیزی به بیرون از جام جهانی یا بلژیک، مصر و هایتی هم گروه باشد. حالا در جام جهانی اتفاق رخ داده، با این تفاوت که به جای هایتی، نیوزلند در آمده به هر جهت در قرعه کشی نخستین دوره ۲۰۰۸ تیمی تاریخ جام جهانی، شانس با این کار بود نمی‌توانست که در گروه هفتم قرار بگیرد. مصر و نیوزلند در قرعه گرفت. این کار، خبری از بازی بزرگ با قدرت برابر نامدار فوتبال جهان نیست؛ هر چند که بلژیک هم تیم کامیافتی است و نمی‌توان از قدرت آن غافل بود. اما به مسابقات جام جهانی ۲۰۰۶ حضور بسیار ناامیدکننده‌ای داشت و روزه‌ها از پاکستان هم نرسید. نیوزلند هم که در شمار ضعیف‌ترین تیم‌های جام به شمار می‌رود و بعضی‌ها می‌شود باقی حریف قلعهدوی پیش از آن قرعه کشی قول می‌دادند ۱۴ امتیاز داده بودند و حالا بنظر می‌رسد شرایط برای وفای او به عهدش از هر نظر فراهم نباشد. اما دوست یک همسایه‌ی ملی در آمریکا خواهد بود و شاید هم به سبزی ملی پوشان در همان کشور انجام شود.

تیتریک

نامیدکننده

دری ۱۰۶ استقلال و پرسپولیس در فضا پی
غرب و با توفیق محدود و روز شگاه در روزگار
شد، نه تنها توارفت انتظارات را برآورده کند
بلکه تصویری نامید کنندگان از وضعیت بی
ایران ارائه داد. تساوی بدون گل در مصافی که
چمن بی کیفیت زمین بر آن سایه افکنده بود،
به وضوح نشان داد که آتیم بیش از آنکه به
فکر کسب امتیاز و ارائه یک نمایش عجیب
باشند، نگران نباختن و حفظ موقعیت خود در
جدول هستند. این مسابقه که پیش بینی می شد
بازی از جذاب ترین در هر سال باشد، به یک
رقابت بی ارزش و بی روح تبدیل شد؛ جایی که
در دقایق پایانی، رضایت آتیم به تساوی آشکار
بود و گوئی ترس از کمکتس بر اندازی، پیروزی
چیز شده بود. این روند انگیزشی، بیش از هر
چیز، ریشه در رویکرد تاریک استیگلیتز و
عدم جسارت سرمربیان دارد که حاصل آن
در پی آن سرود کسل کننده برای تماشاگران
چه آنها که در روز شگاه بودند و چه آنها که پای
گیرنده نباشند (نخستند).

دری بزرگ پایتخت، سرانجام پس از تمام کنش و قوس ها، شایعات و حواشی بی پایان، به اراک رسید، اما هنوز سوت آغاز بازی زده نشده بود که هنوز عییش از تانکیت مرید و ساق های ستاره های میلیاردری به چشم آمد، کیفیت جاذبه ها، نامجو و رنگ و روغن چمن بود؛ زمینی که با آن دسته بندی های آمگونی و پیش های کچل شد، بصله به یک زمین خاک آلوده در محلات قدیمی می ماند تا میزانی برای ویتترین فوتبال باشگاهی ایران. تویی که روی این نامواری ها مدام پلی می شود و بازیکنانی که برای ارسال یک پاس میزانی ساده باید با پستی و بلندی های چمن می جنگند؛ نخستین قربانیان این انتخاب عجیب شدند. خراج تمام آن جنجال ها پسری انقلاب بازی به طور آن تهران، تنها به این نقطه ختم شد که حساس ترین فصل، روی فرش پر تگرز شود که نه در شان نام پرپسویی و استقلال است و نه مجالی برای نمایش زیبایی های فنی فوتبال باقی می گذارد؛ تصویری که در لحظات ابتدایی آن ذوق هر بیننده ای زد و کیفیت بازی را زیر سایه سنگین خود برد.

[illegible][illegible]

طلای جبرانی

نعمت‌زاده، دختر تکواندو کار ایران با مدال طلای جهانی جواب انتقادات را داد

مبینا نعمت‌زاده دوباره خبرساز شد؛ این بار با مدال طلای مسابقات قهرمانی زیر ۲۱ سال جهان. تکواندوکار وزن ۵۳- کیلوگرم تیم ایران که با مدال برنز بازی‌های المپیک پاریس، خودش را به ورزش ایران معرفی کرد، چندی پیش بعد از شکست در بازی‌های کشورهای اسلامی با انتقادات زیادی روبه‌رو شد ولی حالا در میدان بزرگ‌تری روی سکوی اول رفت تا دوباره خودی نشان دهد. او دیروز در فینال این وزن و مقابل نماینده ترکیه در ۳ راند به پیروزی رسید و قهرمان شد. طلای نعمت‌زاده سومین طلای تیم ایران در کنیا بود. دیروز رادین زینالی، دیگر تکواندوکار ایران نیز روی سکوی قهرمانی رفت. زینالی در فینال وزن ۷۴- کیلوگرم تکواندوکاری از ترکیه را در ۲ راند برد و طلا گرفت. پیش از این نیز امیررضا غلامی نماینده ایران در وزن ۸۰- کیلوگرم نخستین طلای ایران را در این رقابت‌ها گرفته و هستنی محمدی در وزن ۵۷- صاحب مدال برنز شده بود.